

- c) ikke indeholder nogen bestemmelser, som pålægger eller tillader en suspension eller afbrydelse af denne frist, alene fordi en konkurrencemyndighed har truffet foranstaltninger i forbindelse med en efterforskning eller en sag vedrørende en overtrædelse af konkurrenceretten, som har tilknytning til erstatningssøgsmålet?
- 3) Kan direktivets artikel 9, stk. 1, og de øvrige bestemmelser i direktivet eller EU-retten gældende generelle principper, fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som artikel 623 i den portugisiske civile retsplejelov, når denne nationale bestemmelse, idet den finder anvendelse på omstændigheder, der har fundet sted inden direktivets ikrafttrædelse og inden den fastsatte frist for gennemførelse heraf, i forbindelse med et søgsmål, som ligeledes er anlagt inden sidstnævnte frist:
- a) endelig sanktion, som pålægges under en administrativ procedure vedrørende en overtrædelse, ikke skal have virkning i nogen civilretlige sager vedrørende retsforhold, som afhænger af, at der er begået en overtrædelse, eller (alt afhængig af fortolkningen)
- b) bestemmer, at en sådan endelig sanktion i en administrativ procedure vedrørende en overtrædelse over for tredjemand alene udgør en formodning iuris tantum for så vidt angår eksistensen af de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sanktionen, og opfyldelsen af de retlige krav i en hvilken som helst civilretlig sag vedrørende retsforhold, som afhænger af, at der er begået en overtrædelse?
- 4) Kan direktivets artikel 9, stk. 1, artikel 10, stk. 2, 3 og 4, eller artikel 288, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller en hvilken som helst anden bestemmelse i den primære eller afledte ret, tidligere retspraksis eller gældende generelle EU-retlige principper fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser som artikel 498, stk. 1, i den portugisiske civillovbog og artikel 623 i den portugisiske civile retsplejelov, når der ved anvendelsen heraf på faktiske omstændigheder, der har fundet sted inden direktivets offentliggørelse og ikrafttrædelse og inden den fastsatte frist for gennemførelse heraf, i forbindelse med et søgsmål, som ligeledes er anlagt inden sidstnævnte frist, ikke tages hensyn til direktivets ordlyd og formål og ikke sigtes mod at virkeliggøre det resultat, der forfølges med direktivet?
- 5) Subsidiært, og alene for det tilfælde, at Domstolen besvarer et eller flere af de foregående spørgsmål bekræftende, kan direktivets artikel 22, og de øvrige bestemmelser i direktivet eller EU-retten gældende generelle principper, da fortolkes således, at de er til hinder for, at den nationale ret i den foreliggende sag anvender artikel 498, stk. 1, i den portugisiske civillovbog eller artikel 623 i den portugisiske civile retsplejelov, i sin nuværende affattelse, men fortolker og anvender disse bestemmelser på en sådan måde, at de bliver forenelige med bestemmelserne i direktivets artikel 10?
- 6) Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende, kan en borger da ved en national domstol påberåbe sig direktivets artikel 22 over for en anden borger i et søgsmål vedrørende erstatning for de skader, som vedkommende har lidt som følge af en overtrædelse af konkurrenceretten?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26.11.2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret (EUT 2014, L 349, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien)
den 27. november 2017 — E.G. mod Republikken Slovenien**

(Sag C-662/17)

(2018/C 032/22)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.G.

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal ansøgerens interesse i at opretholde sagen som omhandlet i artikel 46, stk. 2, andet afsnit, i proceduredirektiv II ⁽¹⁾ fortolkes således, at subsidiær beskyttelsesstatus ikke giver de samme rettigheder og fordele som flygtningestatus i tilfælde, hvor udlændinge, som er tildelt international beskyttelse, ganske vist ifølge national ret gives samme rettigheder og fordele, men såfremt varigheden eller ophøret af international beskyttelse fastsættes på forskellig måde, idet flygtningestatus tildeles tidsbegrænset, men den pågældende ophører med at være anerkendt som flygtning, når de omstændigheder, ifølge hvilke den pågældende er blevet anerkendt som flygtning, ikke længere består, hvorimod subsidiær beskyttelse tildeles i en tidsbegrænset periode og forlænges, såfremt grunden fortsat består?
- 2) Skal ansøgerens interesse i at opretholde sagen som omhandlet i artikel 46, stk. 2, andet afsnit, i proceduredirektiv II fortolkes således, at subsidiær beskyttelsesstatus ikke giver samme rettigheder og fordele som flygtningestatus i tilfælde, hvor udlændinge, som tildeles international beskyttelse, ganske vist ifølge national ret gives samme rettigheder og fordele, men såfremt de accessoriske rettigheder, som er baseret på disse rettigheder og fordele, er forskellige?
- 3) Er det på baggrund af appellants individuelle situation nødvendigt at vurdere, hvorvidt tildeling af flygtningestatus i appellants konkrete situation giver den pågældende flere rettigheder end dem, som den pågældende anerkendes ved tildeling af subsidiær beskyttelse, eller er det for at der skal foreligge en interesse som omhandlet i artikel 46, stk. 2, andet afsnit, i proceduredirektiv II tilstrækkeligt med en regulering i loven, hvorefter der sondres mellem de accessoriske rettigheder, som er baseret på de til de to former for international beskyttelse knyttede rettigheder og fordele?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 29.6.2013 L 180, s. 60).

Appel iværksat den 24. november 2017 af Den Europæiske Centralbank til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 12. september 2017 i sag T-247/16, Fursin m.fl. mod Den Europæiske Centralbank

(Sag C-663/17 P)

(2018/C 032/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Centralbank (ved E. Koupepidou og C. Hernández Saseta, som befuldmægtigede, og advokat B. Schneider)

De andre parter i appsagen: Trasta Komercbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Annullation af den appellerede kendelse, for så vidt som det deri fastslås, at sagsøgerne, i deres egenskab af aktionærer, havde retlig interesse og søgsmålskompetence for Retten for så vidt angår søgsmålet om annullation af den anfægtede afgørelse (punkt 2 i den appellerede kendelse).
- Der træffes endelig afgørelse vedrørende realiteten og det af sagsøgerne, i disses egenskab af aktionærer, anlagte søgsmål afvises.
- Appellindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.